ता न भवन्ति। किन्तु शुक्ल कृष्णपक्षरूपेण विश्लेषाकारा ये ते 'केवलाः' 'अर्द्धमासाः' ॥

(८) अथाष्टममाह। "सर्व्वानृतून्त्सर्व्वान्मासान्। संवत्सरञ्च केवलम्। सर्व्वास्ताः" इति। युगरूपेण सङ्घीभावं अप्राप्य प्रभववविभवादि विश्लिष्टाकारेणैव विवक्षितः। केवलः संवत्सरः ॥

(९) अथ नवममाह। "सर्व्वं भूतꣳ सर्व्वं भव्यम्। यच्चातोऽधिभविष्यति। सर्व्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उप कामदुघा दधे। तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा। तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवासीद" इति ॥ ३ ॥ 'भूतं' अतीतं, 'भव्यं' वर्त्तमानं, 'अतः' उभयस्मात्, 'अधि' उपरि, 'यद्भविष्यति' त्रिविधकालवर्त्तिजगद्रूपाः, ताः सर्व्वाः 'कामदुघा' 'इष्टकाः' कृत्वा उपदधे इष्टके 'तेनर्षिणा' मन्त्रदर्शिना, 'तेन ब्रह्मणा' मन्त्रेण तथा त्वदभिमानिन्या 'देवतया' उपहिता त्वमङ्गिरोभिः उपहिते च निश्चला अत्र तिष्ठ ॥

इति अष्टमोऽनुवाकः।

अथ नवमोऽनुवाकः।

(१) अभ्यन्तरलेखाया मुपधानार्था मन्त्रा अष्टमेऽभिहिताः। नवमे ब्रह्मणा पठनीया मन्त्रा उच्यन्ते। यदुक्तं बोधायनेन। दक्षिणाकाले ब्रह्मासदस्यासीनो वैश्वसृजं व्याचष्टे ऋचां प्राचीमहतोर्दिगुच्यते इति ऋक्चुपचोऽर्द्धर्चशो ब्राह्मणे वाक्यशस्तस्मा